

Gustav Meyrink

HAŠIŠ
a
JASNOZŘIVOST

VOLVOX GLOBATOR

HAŠIŠ A JASNOZŘIVOST

Translation © Jiří Mlíkovský, 1993

ISBN 978-80-7511-055-8 (pdf)
ISBN 978-80-7511-054-1 (epub)

JAK JSEM CHTĚL V PRAZE VYRÁBĚT ZLATO

Může to být tak pětatřicet let, kdy jsem byl ještě mladý a plný elánu, a měl jsem čas na všechny ty blázniviny, které mi teď zpříjemňují stáří. Jednoho dne jsem se rozhodl zabývat alchymii i prakticky, nejen teoreticky jako předtím. Popudem se mi stal zvláštní zážitek. Jeden dávný spolužák mi totiž vyprávěl, že se jeho otec, majitel malé sklárny poblíž Prahy, seznámil s pozoruhodným starým chemikem jménem Kinský, který uměl pomocí šedého, velmi jemného prášku přetvářet obyčejné sklo v nádherně rubínové. Tehdy bylo zvykem vyrábět rubínové sklo přetavením zlata z dukátů, což produkt pochopitelně značně prodražovalo. Kinského nový postup představoval tudíž zlatý důl. Sklárna pana Sedmíka, jak se jmenoval otec mého přítele, stála nedaleko Prahy v Šáreckém údolí vroubeném rozeklanými skalami. Sklárně se říkalo Čertův Mlýn, prý proto, že každému majiteli přinášela smůlu. Tam jsem se setkal s chemikem Kinským. Když mi vyšel vstříc, leknutím jsem sebou trhl. Kdyby tak intenzívně, jako teď špatnou kořalkou, páchl sírou, nebylo by pochyb, že je opravdovým čertem. Byl vysoký přes dva metry a o hlavu mě převyšoval i přes svůj podivně nahrbený postoj: Brada mu pevně spočívala na ohyzdně úzké, sotva na dvě dlaně široké hrudi, jako by s ní byla srostlá. Nepopsatelně špinavou košili měl rozhalenou a chlupy na hrudi mu splývaly s vousem. Tvář měl díky svému držení těla téměř ve vodorovné poloze, stále obrácenou k zemi, a na ní dvě oči s tak zvláštním pohledem, jaký jsem nespatriil nikdy předtím ani poté. Byly bezbrvé, blýskavé, a přesto bez života jako černé sklo. Oblečení a boty byly jako vypůjčené od vandráka, jenž po měsíce přespával v lesích. Nohavice měl roztržené až do půli lýtek, kabát připomínal bývalý frak, jemuž někdo odstříhl šosy.